

การเตรียมความพร้อมเพื่อทดลองปล่อยนกกกระเรียนไทยจากสภาพเพาะเลี้ยงคืนสู่พื้นที่ชุ่มน้ำตามธรรมชาติของประเทศไทย



บทนำ

นกกกระเรียนไทยเป็นสัตว์ป่าหายาก ซึ่งปัจจุบันได้สูญพันธุ์จากพื้นที่ธรรมชาติของประเทศไทย และจัดเป็นสัตว์ป่าสงวน 1 ใน 15 ชนิดตามพ.ร.บสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535

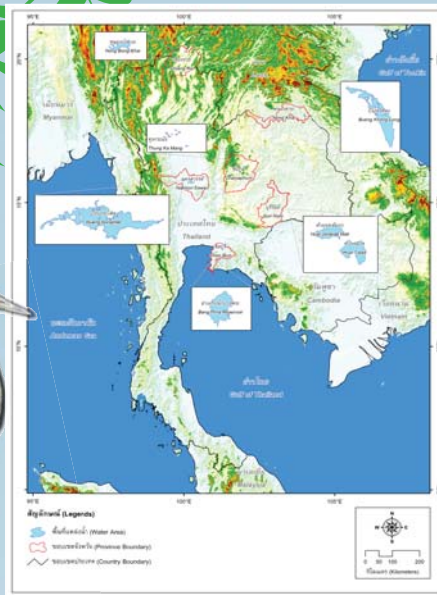
สวนสัตว์นครราชสีมาประสบความสำเร็จในการเป็นแหล่งขยายพันธุ์นกกกระเรียนไทยที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทำให้เกิดแนวคิดการเพาะขยายพันธุ์และนำประชากรนกกกระเรียนที่มีอยู่ทดลองปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ เพื่อเป็นการฟื้นฟูประชากรสัตว์ป่าที่เคยสูญพันธุ์จากธรรมชาติของประเทศไทยกลับคืนมา และเป็นต้นแบบการปล่อยสัตว์ป่าคืนสู่ธรรมชาติชนิดอื่นๆต่อไป

ระยะเวลาการดำเนินงาน

1 ตุลาคม 2551 - 30 กันยายน 2556

วัตถุประสงค์

- 1) ประชากรของนกกกระเรียนพันธุ์ไทยได้กลับคืนสู่ถิ่นอาศัยตามธรรมชาติของประเทศไทย
- 2) พัฒนาเทคนิคและวิธีการ re-introduction
- 3) ประเมินศักยภาพภายหลังการปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ
- 4) พัฒนาศักยภาพของนิสิตวิทยาศาสตร์ไทย
- 5) ศึกษาวิธีที่เหมาะสมในการรีดเก็บและเก็บรักษาเนื้อนกกกระเรียน และต่อยอดสู่การผสมเทียมด้วยน้ำเชื้อแข็ง
- 6) จัดตั้งแหล่งการเรียนรู้ และประชาสัมพันธ์แก่ประชาชนเยาวชน และผู้ที่สนใจ



เขตห้ามล่าสัตว์ป่าห้วยจรเข้มาก จ.บุรีรัมย์



ผลการดำเนินงานเบื้องต้น

ภาพ พื้นที่ชุ่มน้ำเป้าหมายที่ทำการสำรวจ

ประยุกต์ใช้วิธีการประเมินพื้นที่ชุ่มน้ำเป้าหมายทดลอง จำนวน 6 แห่ง โดยพิจารณาตัวชี้วัดที่เหมาะสมและมีผลต่อการดำรงชีวิตของนกกกระเรียน จากผลการสำรวจทุกรูปแบบ โดยเฉพาะหลักการทางนิเวศและชุมชน วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) พบว่า พื้นที่เป้าหมายแรกทำการทดลองปล่อยคือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าห้วยจรเข้มาก-ห้วยตลาด จ.บุรีรัมย์ เนื่องจากมีความโดดเด่นเรื่องของพื้นที่ที่มีการเจริญเติบโตของหญ้าที่หัวทรงกระเทียมตลอดจนความพร้อมของเจ้าหน้าที่

นอกจากนี้ได้เตรียมความพร้อมกับประชากรนกกลุ่มทดลองก่อนที่จะปล่อยคืนสู่ธรรมชาติ ซึ่งประยุกต์และเรียนรู้วิธีการจากนกกกระเรียน whooping crane ในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งในเบื้องต้นได้มีการจัดสร้างกรงและอุปกรณ์สำหรับฝึก โดยคาดว่าสามารถทำการทดลองฝึกลูกนกกลุ่มแรกในช่วงฤดูผสมพันธุ์ของปี 2553



การฝึกลูกนกด้วยวิธี Isolation technique ใน Whooping crane ประเทศสหรัฐอเมริกา

